

sterdam. Nog deed ze het niet veel rustiger aan, want ze bleef nog drie jaar betrokken bij het redactiewerk en produceerde na de naamsverandering van het Mededelingenblad tot 'De Gierzwaluw' (vanaf jaargang 19, 1981) nog een index op de eerste 18 jaargangen Mededelingenblad (van Drooge 1982). Net als al haar voorgaande publicaties getuigt ook deze van een grote nauwkeurigheid en een indrukwekkende werkkraft. In 1977 werd zij hiervoor gelauwd met een erelidmaatschap van de KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam, in 1984 ontving zij tevens het erelidmaatschap van de afdeling Amsterdam van de KNNV. Al eerder was zij voor haar verdiensten voor de KLM geprezen met een benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau (april 1967).

Wat zij dus door de economische crisis van de jaren dertig en haar werk voor de KLM misliep aan een juridische of wetenschappelijke loopbaan, compenseerde ze ruimschoots in haar vogelcarrière door belangrijk bij te dragen aan het documenteren van de avifaunistische ontwikkeling van het Amsterdamse Bos over meer dan 30 jaar. Onmisbaar hiervoor was haar organisatorisch-secretariële werk, dat met de nodige strengheid leidde tot nu hoogst waardevolle langjarige gegevensreeksen van voorjaarsfenologie, gebieds-inventarisaties en invasies van bijzondere soorten (Kruisbek 1963, Notenkraker 1968).

Vandaag, 13 juli 2006, is ze gecremeerd op begraafplaats Westgaarde. Haar inzet en prestaties dwingen groot respect af.

Ruud Vlek, 13 juli 2006

Selectie van publicaties

Brander P.W. & J.H.U. van Drooge 1962. Steeds rijker wordt het vogelleven van het Amsterdamse Bos. Het Vogeljaar 10^e jg. nr. 2.

Buker J.B. & J.H.U. van Drooge 1972-1973. Inventarisatie Noordkant Amsterdamse Bos. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 10 en 11.

van Drooge J.H.U. 1957-1980. Terugkeer zomervogels en broedvogels in het Amsterdamse Bos. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 1-18.

van Drooge J.H.U. 1963-1976. Jaarverslagen KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam 1963-1976. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 1-14.

van Drooge J.H.U. 1963-1980. Ontvangen literatuur. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 1-17.

van Drooge J.H.U. 1964. Overzicht Kruisbek-invasie 9 aug. - 2 dec. 1963. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 2 nr. 1.

van Drooge J.H.U. 1965. De Witkopend (26 januari tot 27 febr. 1965 op het Nieuwe Diep). Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 3 nr. 2.

van Drooge J.H.U. 1966-1967. Inventarisatie Noordkant Roeibaan. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 5.

van Drooge J.H.U. 1968. Resumé van waarnemingen van de Notenkraker in het Amsterdamse Bos, 6 augustus t/m 10 november 1968. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 6 nr. 3/4.

van Drooge J.H.U. 1971. Aanvullingen op 'De vogelwereld van het Amsterdamse Bos', samengesteld door drs. J.J. Frieswijk.

van Drooge J.H.U. 1979. Natuurpad het Amsterdamse Bos no. 1. Instituut voor natuurbeschermingseducatie, Amsterdam.

van Drooge J.H.U. 1982. Index op het Mededelingenblad van de KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jaargangen 1 t/m 18 (1963 t/m 1980); vormgeving E.J.M. Veling, april 1984.

Frieswijk J.J., m.m.v. H. Arentsen, J.H.U. van Drooge et al. 1968. De vogelwereld van het Amsterdamse Bos. KNNV Wetenschappelijke mededeling nr. 74, maart 1968.

Hartog A. & J.H.U. van Drooge 1968-1969. Inventarisatie Noordkant Amsterdamse Bos. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 6 en 7.

Biografieën

Anonymus 1984. 77-jarige mr Bien van Drooge: "Bos en KLM maakten mijn leven gelukkig". Amsterdams Stadsblad voorjaar 1984.

Brander P.W. 1977. Een stukje historie, en vóórhistorie van de VWG. Mededelingenblad KNNV Vogelwerkgroep Amsterdam jg. 15 nr. 1.

van Drooge J.H.U. sine anno. Amsterdamse Bos. (autobiografie). Archief VWGA.

van Drooge J.H.U. 1967. Uit en thuis. Wolkenridder (KLM personeelsblad) 16 september 1967.

van Drooge J.H.U. 1978. Mijn werk 1933-1967 : KLM. Archief VWGA.

van Drooge J.H.U. 1980. Vogelstudie, een heerlijke hobby voor jong en oud. (ongepubliceerd); archief VWGA.

Meijburg E. 2006. Toespraak bij de crematie van Bien van Drooge op Westgaarde, 13 juli 2006.

van Oers J.H. 2001. Een interview met Jacobien van Drooge (12 juli 1998): "Piet Brander was een bijzondere man en vogelaar". De Gierzwaluw 38 (3/4) p. 7-9.

Voous K.H. 1991. Van Drooge, Jacobina Helena Uden. In: Voous, In de ban van vogels, 1995 p. 226-227.

Herinneringen aan Mejuffrouw van Drooge door jonge vogelaars van toen

Nooit zou ik haar Bien hebben durven noemen, mejuffrouw meester J. H. U. van Drooge, de vrouw die ik - jong gymnasiastje nog - in de jaren zestig in het Amsterdamse Bos ontmoette. Aan de noordkant, bij de drie banken. Zij met kijker, ik zonder. Ze nam me op sleeptouw en trakteerde op koffie en een gevulde koek in boerderij Meerzicht, toen die nog echt een ouderwetse uitspanning was. Mijn basis voor het vogels kijken werd die middag gelegd en verbreed. Veel uit die tijd zit in mijn hoofd, een deel staat in een brief die ik Van Drooge stuurde bij haar afscheid.

Ze was een opmerkelijke en buitengewoon aardige vrouw.

Guus van Duin

FOTO: AMSTERDAMS STADSBLAD, VOORJAAR 1984

Bien van Drooge in het Amsterdamse Bos

Ik fietste in 1969 (met echte verrekijker!) door het Amsterdamse bos toen ik die aardige dame met dat rode tasje achterop haar fiets tegenkwam. Ik had haar al eens bij de excursies met boswachter Piet Brander gezien. In mijn ogen was ze toen al oud... Ze nam me mee naar roepende Wielewalen, gele flitsen hoog in de Essen, en een nest van een Grote Bonte Specht. De jongen hingen gillend uit het nesthol. Jarenlang was de oude dame met de blauwe ogen mijn vaste date op zaterdag.

's Morgens om zeven uur troffen we elkaar bij de tribune en fietsten naar boerderij Meerzicht, waar we het restaurant links lieten liggen om onze meegebrachte boterhammen in het bosmuseum op te eten. Duizend herinneringen. Een IJsvogel bij de sluisjes, Kepen op de Elzensteelplaats, een Fuut met jongen (heel zeldzaam) op de Poel, een Buizerd (zeldzaam!) op de Zonneweide, een Grote Lijster, Putters bij de radar, natuurlijk ook de Bosuilen bij de tribune, de typemachine en het mededelingenblad, de vergaderingen van de vogelwerkgroep in volle zalen. Naar Texel in de Amerikaanse slee van dokter Hirschler, de flat barstens vol vogelkalenders, vogelfoto's, vogeltijdschriften...

Nog altijd is voor mijn gevoel het Amsterdamse Bos niet van Amsterdam. Het is voor eeuwig het Bos van Mejuffrouw van Drooge.

Mark Kuiper

In 1964 nam ik als 13-jarig jongetje deel aan de vogelexcursies in het Amsterdamse Bos. Juffrouw van Drooge (ik zou haar toen ook nooit Bien genoemd hebben!) was altijd enthousiast en leende haar kijker aan een nog-geen-kijker-hebbende scholier. In 1965 had ik wel een kijker en zag ik tijdens een avondexcursie de jonge Bosuilen achter de tribune. Grootse momenten.

De avondexcursies in het voorjaar waren onvergetelijk. En nadat de grote groep was weggegaan ging een klein clubje met boswachter Metzger mee om een nest van een Ransuil te zien. De vogel vloog als silhouet boven ons. En dan dat zwaailicht bij de heuvel voor Schiphol. Op 25 oktober 1964 zag ik tijdens een excursie mijn eerste Klapekster vanaf het excursiepad. Mijn eerste Boomvalk, mijn eerste Bosrietzanger, het begon allemaal in het Amsterdamse Bos en zonder die excursies zou ik nooit zo goed hebben leren kijken.

Theo van Lent

Mij staat nog het beeld voor ogen van mejuffrouw van Drooge die, zo leek het, altijd statig door het Amsterdamse Bos fietste als je daar zelf was. En ik was er zeer vaak.

Zij leerde mij het verschil tussen het Goud- en het Vuurgoudhaantje toen ik haar eens tegen kwam toen zij vogels bekeek. Ik vroeg haar waar ze naar stond te kijken. Ongevraagd duwde ze mij haar kijker in de hand en wees op een groepje vogels waartussen deze twee soorten aanwezig waren. Ze ging er meteen vanuit dat ik een vogelaar in de dop was.

Martin Melchers

Ik kan me als beginnend vogelaartje nog herinneren hoe zij bij het begin van excursies van de 'Stichting Vrienden van het Amsterdamse Bos' stencils uitdeelde aan kennelijk belangrijke personen met daarop de laatste interessante waarnemingen.

Piet Brander was vanaf het begin haar grote voorbeeld door het enthousiasme dat hij uitstraalde. Door hem leerde zij de vogels op naam te brengen.

Zij stond aan de wieg van de 'Vogelstudiegroep Amsterdamse Bos' en nadien zat ze in het centrum van alle activiteiten van vogelend Amsterdam in de jaren zestig en zeventig.

Vooraf in de begintijd waakte zij erover dat de gepubliceerde waarnemingen de toets van de landelijke kritiek konden doorstaan. Bij twijfelgevallen vertrouwde zij altijd op het oordeel van mensen als Brander, Swart en Frieswijk. Heel wat waarnemingslijsten zijn door haar handen gegaan en uit haar typemachine gerold; volgens een telling van Ad Hartog heeft zij zo'n 2300 pagina's aan gepubliceerd typewerk geproduceerd.

Je kon ook niet zo maar lid worden van de vogelwerkgroep; eerst werd je aspirantlid en na voldoende gebleken kennis van de vogels en hun geluiden, mocht je een volwaardig lid worden. En eerst maar een tijdje meelopen met de excursies van de 'Stichting Vrienden van het Amsterdamse Bos'!

Bien kon ook 'streng' zijn, en zij liep zeker niet mee met de waan van de dag.

Met de Amsterdamse KNNV leefde zij ook intens mee, en bij het 100-jarig bestaan heeft zij de publicatie van het jubileumboek 'De Wilde Stad, 100 jaar natuur van Amsterdam' in 2001 financieel mede mogelijk gemaakt.

Ed Veling uit zijn toespraak bij haar crematie, Westgaarde 13 juli 2006

Vogelstudie, een heerlijke hobby voor jong en oud

Bien van Drooge

In mei 1980 werd Bien van Drooge voor een interview gevraagd door het blad Margriet. Maar Mej. van Drooge was niet enthousiast over de stijl van de interviews: "IK verkeer met mijn hobby geenszins in moeilijke omstandigheden en MIJN ervaringen zijn verre van alleenstaand. Als IK dus een boodschap wil doorgeven over mijn hobby, dan is er geen enkele noodzaak voor zo'n persoonlijk verhaal, met tot in den treure "ik ... ik ... ik" Zoals ik je zei heb ik daarom persoonlijk iets op schrift gezet in een voor mij aanvaardbare stijl."

Het door haar meegezonden manuscript werd echter niet geplaatst in Margriet. Omdat de redactie van De Gierzwaluw graag nog een niet eerder gepubliceerde tekst van Bien van Drooge wilde plaatsen in dit nummer, hebben we hiervoor gekozen.

FOTO: WOLKENRIJDER, 16 SEPTEMBER 1987 / KLM

Bien van Drooge op het kantoor van KLM

Vogels bestuderen in het open veld, met een deftig woord genoemd "veldornithologie", men kan er alle kanten mee uit, figuurlijk en letterlijk. Vogelrijke gebieden bezoeken, zoals die over de hele wereld te vinden zijn, maar nodig zijn die verre reizen niet. Nederland, zo klein als het is, is bijzonder rijk aan vogels. Er zijn exclusieve gebieden, internationaal bekend en bezocht, als het Naardermeer, de Flevopolders, in het Noorden het Louwersmeer en de Waddeneilanden, in het Zuid Westen de Zeeuwse en Zuidhollandse eilanden, om er maar een aantal uit te pikken. Is dit nog te ver en te onbereikbaar voor mensen zonder gemotoriseerd vervoer? Dan maar dichterbij huis blijven, te voet of op de fiets. Vogels wonen er ook in onze stadsparken, ja zelfs steeds meer in onze z.g. "tuinsteden".

Wat de leeftijd betreft: jong beginnen is een groot voordeel. Men verplaatst zich gemakkelijk, het gezichtsvermogen, gehoor en geheugen zijn optimaal: ideaal om al vogelend ouder en oud te worden. Op vogels raakt men nooit uitgekeken, nooit uitgestudeerd, en zo kan iemand die niet meer zo mobiel is toch ook nog aardig aan zijn trekken komen.